

РЕШЕНИЕ

№ 6057

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4826** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Н. П. Н., чрез пълномощник адв. К., против Решение № 1050 от 03.05.2022г. на заместника на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, с което е предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № 1050/2022г. – ГП от 20.04.2022г.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на решението, като се твърди, че по същество органът е постановил отказ да предостави информация по поставените от заявителя въпроси. Жалбоподателят изказва съмнения, че с устни заповеди на съответния административен ръководител на СП/СГП или дори лично от Главния прокурор или негов заместник се разпорежда скриването на преписки от деловодната система на Прокуратурата с цел прикриване на бездействие или дори откровен саботаж на разследвания. Моли съда да отмени решението по ЗДОИ и да върне преписката на органа с указания да му предостави конкретни отговори по всеки един от поставените въпроси, вкл. цитираните в заявлението преписки.

Ответникът – заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, чрез юрк. С., в съдебно заседание и с представена писмена защита взема становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

От данните по делото е видно, че Н. П. Н. е подал заявление до заместника на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, оправомощено лице по ЗДОИ, с което е поискал на основание ЗДОИ да му бъде предоставена информация по следните въпроси:

1. Съществуват ли общи, централизирани за цялата ПРБ правила, въз основа на които преписките се въвеждат в електронната деловодна система на ПРБ?
2. Кой отговаря за въвеждането и за последващи корекции? Прокурорите, прокурорските помощници или деловодителите/служителите?
3. Кой има право на достъп след първично въведен номер на преписка - т.е. кой може на по-късен етап да я „засекрети“?
4. Какви формални (или неформални) критерии се следват при „засекретяването“ на дадена преписка? Намира ли това опора в закона и ако да - посочете точно и конкретно законната разпоредба. Ако не, посочете съответната нормативна уредба или подзаконов нормативен акт, който регламентира коя преписка да е видима/невидима за външния потребител.
5. Имат ли право отделните прокурори на дискреция и собствена преценка, коя преписка да бъде публична и коя - не? Ако не се следва обща за цялата ПРБ уредба, то кои/какви критерии, неформални вътрешни правила и/или субективни преценъчни елементи се прилагат при взимането на решение за/против публичност?
6. Ако има общи за цялата ПРБ правила, уредби, инструкции или указания, от кого са подписани те, на коя дата са подписани, обнародвани ли са някъде, и къде точно?
7. Моля да ми бъдат предоставени в цялост наличните правила, уредби, инструкции или указания, регламентиращи поставените от мен въпроси. Доколкото те регламентират административната дейност на Прокуратурата, и следва да са изходящи от нейното више ръководство, то считам института на следствената тайна за кардинално неприложим.

По заявлението е постановено Решение № 1050 от 03.05.2022г. на заместника на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура, с което е предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление вх. № 1050/2022г. – ГП от 20.04.2022г.

В мотивите на решението е посочено следното:

Организацията на деловодната дейност и документооборота в Прокуратурата на Република България е регламентирана в Инструкцията за деловодната дейност и документооборота в ПРБ, утвърдена със Заповед № РД-02-7 от 07.04.2016 г., изменена и допълнена със Заповед № РД-04-459 от 27.12.2018 г. на главния прокурор.

Дейностите по регистрация, обработка и обмен на електронни документи в Прокуратурата на Република България, както и тези за предоставяне на административни услуги по електронен път са регламентирани в Правилата за електронен документооборот и предоставяне на електронни услуги от Прокуратурата на Република България, утвърдени със Заповед № РД-02-11 от 29.06.2020 г. на главния прокурор.

Инструкцията и Правилата представляват служебна обществена информация по смисъла на чл. 13 ЗДОИ и са от естество гражданите да си съставят мнение за дейността на задължения субект. Не са налице и основания за ограничаване на достъпа до тях по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗДОИ, поради което следва да бъдат предоставени на заявителя, доколкото са поискани в т. 1, т. 6 и т. 7 от заявлението. Същите са издадени от главния прокурор в изпълнение на функциите и правомощията

му по чл. 138 от Закона за съдебната власт и представляват вътрешно-служебни актове, за които законът не предвижда обнародване. Те съдържат всички правила, регламентиращи администрирането на преписки в ПРБ, в това число и правилата, отнасящи се до електронните документи, които са съответно относими към зададените от заявителя въпроси по т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от заявлението, поради което отделен отговор на тези въпроси не се дължи.

На заявителя са изпратени по електронен път сканирани копия на посочените документи ведно с решението по ЗДОИ.

При тези факти, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти (чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Безспорно прокуратурата попада в кръга на субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

В случая заявителят е поискал информация, систематизирана в седем въпроса, която касае наличието на общи правила, въз основа на които преписките се въвеждат в електронната деловодна система на прокуратурата, т.е. служебна обществена информация по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. С оспорваното решение органът е предоставил достъп до поисканата обществена информация, като е изпратил на заявителя по електронен път копия на два документа - Инструкция за деловодната дейност и документооборота в ПРБ, утвърдена със Заповед №РД-027 от 07.04.2016 г., изменена и допълнена със Заповед № РД-04-459 от 27.12.2018 г. на главния прокурор, както и Правила за електронен документооборот и предоставяне на електронни услуги от Прокуратурата на Република България, утвърдени със заповед № РД-02-11 от 29.06.2020г. на главния прокурор.

В писмените си бележки ответникът сочи, че ПРБ не разполага с „електронна деловодна система“. Соци, че всъщност заявителят е имал предвид функционалността „Провери преписка“, която представлява предоставяна електронна услуга, а не деловодна система. Отбелязва, че услугата „Провери преписка“ представлява функционалност на деловодната система на ПРБ-У.. С оглед на това, публикуването на справочна информация за движението по преписки и дела на интернет страницата става автоматично, чрез прехвърляне на данни от деловодната информационна система.

В случая заявителят е искал информация дали съществуват общи правила, въз основа на които преписките се въвеждат в електронната деловодна система на прокуратурата. След като не съществува „електронна деловодна система“, а три автоматизирани деловодни системи, сред които У. /Унифицирана деловодна система/ - за нуждите на ПРБ, както и Портал за електронни услуги на официалната интернет страница на ПРБ, органът е следвало да изиска уточнение от заявителя по реда на чл. 29, ал. 1 ЗДОИ каква точно информация иска. При положение че не е съобразил нормата на чл. 29, ал. 1 ЗДОИ, съдът не приема тезата на задължения субект, че едва в съдебно заседание заявителят е подменил предмета на искането си, заявявайки, че търси информация относно регламентирането на функционалността „Провери преписка“, достъпна на официалната интернет страница на ПРБ.

От изложеното се налага извод, че ответникът се е произнесъл при съществено процесуално нарушение, по неуточнено по реда на чл. 29, ал. 1 ЗДОИ заявление, поради което и не може да се прецени дали по същество е предоставил достъп до исканата обществена информация.

Оспореното решение следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на задължения субект за ново мотивирано произнасяне поотделно по всеки един от въпросите по заявлението по ЗДОИ, като преди това се предостави възможност на заявителя да уточни по реда на чл. 29, ал. 1 ЗДОИ предмета на търсената информация. Ако задълженият субект счита, че не разполага с търсената информация, той дължи произнасяне с уведомление по реда на чл. 33 ЗДОИ, а не с решение за предоставяне на достъп до обществена информация.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за внесена държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1050 от 03.05.2022г. на заместника на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура.

ВРЪЩА преписката на заместника на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура за ново произнасяне по заявление за достъп до информация вх. № 1050/2022г. – ГП, подадено от Н. П. Н., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Н. П. Н. [ЕГН] сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: